

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1S/249/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1022201692
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1022201692.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Janákovvej a členiek senátu JUDr. Evy Fulcovej a JUDr. Dany Jelinkovej Dudzíkovej, LL.M. (sudca spravodajca), v právnej veci žalobkyne: Mgr. S. G. W., nar. XX.XX.XXXX, Z. XX, XXX XX O., zastúpenej: ADVOKÁTSKOU KANCELÁRIOU JUDr. Eva Roskošová, s.r.o., Vietnamská 41, 821 04 Bratislava, IČO: 50 995 456, proti žalovanej: Slovenská advokátska komora, Kolárska 4, 813 42 Bratislava, IČO: 30 795 141, zastúpenej: JUDr. Evou Bušovou, advokátkou, Tobručná 6, 811 02 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 21/8/2020 zo dňa 16.07.2020, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozhodnutie žalovanej Slovenskej advokátskej komory - uznesenie Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory č. 21/8/2020 zo dňa 16.07.2020 z r u š u j e a vec v r a c i a žalovanej na ďalšie konanie.

Žalobkyni súd p r i z n á v a voči žalovanej právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, vrátane trov kasačného konania, o výške ktorej rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Predsedníctvom žalovanej uznesením číslo 21/8/2020 zo dňa 16.07.2020, právoplatným a vykonateľným dňa 07.09.2020, podľa § 71 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 8 ods. 2 písm. b/ zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“), pozastavilo žalobkyni zapísanej v zozname advokátov Slovenskej advokátskej komory pod reg. č. 4595, vykonávajúcej advokáciu prostredníctvom obchodnej spoločnosti Advokátska kancelária TIMAR & partners, s.r.o., sídlom Štúrova 42, 927 01 Šaľa, IČO: 36 866 296, výkon advokácie.

2. Uznesenie predsedníctva žalovanej číslo 21/8/2020 zo dňa 16.07.2020 je odôvodnené tým, že uznesením prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č.k. VII/3 Gv 76/19/1000-57 zo dňa 09.03.2020 bolo žalobkyni vznesené obvinenie za zločin zasahovania do nezávislosti súdu podľa § 342 ods. 1, ods. 2, písm. b/ Trestného zákona v bode č. 1 a č. 14 výrokovej časti uznesenia a za zločin zasahovania do nezávislosti súdu podľa § 342 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v bode č. 16 výrokovej časti uznesenia, na tom skutkovom základe, že, cit:

- „v bode 1/ ... pričom M. K. zabezpečil, že rozsudok v predmetnej veci vypracovala advokátka Mgr. S. G. W., ktorá v spore zastupovala žalobcu, ktorá následne vypracovaný rozsudok odovzdala na USB kľúči M. K. ...
- v bode 14/... pričom M.K. po dohode s JUDr. V.S. zabezpečil, že rozsudok vo veci vypracovala advokátka Mgr. S. G. W., ktorá následne vypracovaný rozsudok odovzdala na USB kľúči M.K. ...
- v bode 16/ ... pričom M. K. zabezpečil, že rozsudok v predmetnej veci vypracovala advokátka Mgr. S. G. W., ktorá v spore zastupovala žalobcu Ing. R. Č, ktorá následne vypracovaný rozsudok odovzdala na USB kľúči M. K. a tento ho následne odovzdal JUDr. V. S. ...“ (ďalej len „uznesenie o vznesení obvinení“).

Po vyhodnotení všetkých dostupných informácií malo predsedníctvo žalovanej za to, že existuje dôvodné podozrenie, že žalobkyňa ako advokátka komunikovala v živej veci s inými osobami (mimo účastníkov konania a s tretími osobami) a participovala (podľa skutkovej vety uznesenia o vznesení obvinenia „vypracovala“) na vypracovaní rozsudkov alebo podkladov slúžiacich na ich vydanie. V postavení advokáta ide o hrubé porušenie povinnosti advokáta a advokátskej etiky, ktoré znižuje dôstojnosť advokátskeho stavu a porušuje etické princípy výkonu povolania. Predsedníctvo žalovanej malo za to, že sú dané dôvody na pozastavenie výkonu advokácie žalobkyňi.

II. Žaloba

3. Žalobkyňa sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 11.9.02020 domáhala preskúmania zákonnosti uznesenia predsedníctva žalovanej zo dňa 16.07.2020, pod číslom 21/8/2020 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“). V žalobe uviedla, že napadnuté rozhodnutie bolo žalobkyňi oznámené ústne na zasadnutí predsedníctva dňa 16.07.2020, na ktoré bola žalobkyňa pozvaná za účelom vyjadrenia sa k uzneseniu o vznesení obvinenia. Rozhodnutie žalovanej bolo žalobkyňi doručené dňa 07.09.2020 a týmto dňom nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť. Nakoľko konaním žalovanej došlo k zásahu do práva žalobkyne na výkon slobodného povolania, podala žalobkyňa všeobecnú správnu žalobu, ktorou sa domáha zrušenia napadnutého rozhodnutia.

4. Žalobkyňa poukázala na to, že ust. § 8 ods. 2 písm. b/ zákona o advokácií zakladá výlučne fakultatívny dôvod, pre ktorý môže žalovaná rozhodnúť o pozastavení výkonu advokácie fyzickej osobe (advokátovi), pre ktorého aplikáciu zákon o advokácií, ale ani samotné interné predpisy žalovanej neustanovujú dôvody a postup. Je preto výlučne viazaný na správnu úvahu žalovanej, ktorá tak musí byť dostatočne odôvodnená a jej aplikácií musí predchádzať riadne a náležité zistenie skutkového stavu veci. Rozhodnutie žalovanej je podľa žalobkyne nezákonné, nakoľko je svojvoľné, nepreskúmateľné. Žalovaná správnu úvahu, ktorá jediná bola základom pre vydanie rozhodnutia dostatočne neodôvodnila. Žalovaná neúplne zistila skutkový stav a nesprávne právne vec posúdila.

5. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobkyňa mala podľa uznesenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry zo dňa 09.03.2020 pod číslom VII/3 Gv 76/19/1000-57 spáchať zločin zasahovania do nezávislosti súdu tým, že mala vypracovať rozsudky a tieto odovzdať osobe M.K. Žalovaná uviedla, že pri svojom rozhodovaní primárne zohľadňovala, či ide o skutok, ktorý súvisí s výkonom advokácie a či trestné stíhanie advokáta môže znižovať dôstojnosť advokátskeho stavu a dobrého mena advokáta/advokácie. Žalobkyňa je zapísaná v zozname advokátov od 01.01.2008, nikdy nebola disciplinárne stíhaná a nebola jej uložená žiadna sankcia za porušenie predpisov žalovanej, avšak žalovaná v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedla, že žalobkyňa nie je dôveryhodná, nie s prihliadnutím na konanie žalobkyne, ktoré ani dostatočne nevyhodnotila, ale na nepodložené mediálne správy, ktorých pravdivosť bola spochybnená aj v samotnom disciplinárnom konaní vedenom voči žalobkyňi, o ktorého priebehu mala (a musela mať) žalovaná v čase vydania rozhodnutia vedomosť. Žalovaná teda žiadnym spôsobom nereflektovala na odbornú povest' žalobkyne a na jej bezúhonnosť, či už z hľadiska civilného života, alebo pracovného života (výkonu advokácie).

6. Tvrdenie žalovanej, že zohľadnila vecné dôkazy a prípadne charakter a dôveryhodnosť svedkov, je nepravdivé, pričom žalovaná vo svojom rozhodnutí vôbec nevzhladla listinné dôkazy, ktoré sú súčasťou disciplinárneho spisu, najmä výsluch JUDr. N. Z., ktorá poprela pravdivosť tvrdení svedka M., svedectvo svedka M. je iba nepriame (tento nikdy so žalobkyňou nekomunikoval a už vôbec nie o rozsudkoch), ale najmä reálne forenzné dôkazy v podobe znaleckých posudkov z forenznej lingvistiky, vypracované

odborným garantom Jazykovedného ústavu Ľudovíta Štúra Slovenskej akadémie vied v Bratislave Doc. PhDr. B. Z., PhD., ktoré boli žalovanej žalobkyňou zasielané ešte 12.05.2020 a 01.06.2020. Nekritické je aj tvrdenie žalovanej, že nemala možnosť sa oboznámiť s návrhom žalobkyne na zrušenie právoplatných rozhodnutí v trestnom konaní, keď toto bolo predsedníctvu žalovanej žalobkyňou doručené v deň zasadnutia predsedníctva žalovanej dňa 16.07.2020, nakoľko žiadny interný predpis žalovanej neukladá povinnosť prijať rozhodnutie v deň zasadnutia. Ak by mala žalovaná skutočný záujem zisťovať skutkový stav potrebný pre svoje rozhodnutie, tak mala dostatok času sa oboznámiť so všetkými vyššie uvedenými listinami, ktoré mala k dispozícii pre svoje rozhodnutie.

7. Žalobkyňa neodmietla voči predsedníctvu žalovanej podať vysvetlenie, ale sama žalovaná na zasadnutí predsedníctva žalovanej dňa 16.07.2020 uviedla, že očakáva od žalobkyne výlučne stručné stanovisko, a že samotný skutok a trestné konanie ju nezaujíma, čo vyplýva zo zápisnice zo zasadnutia predsedníctva žalovanej zo dňa 16.07.2020, avšak žalovaná vo svojom rozhodnutí už dôvodí opak. Sama žalovaná tak potvrdila, že nemala reálny záujem na riadnom zistení skutkového stavu veci. Je zrejmé, že žalovanú predložené listiny nezaujímali, ale zaujímali ju iba medializované informácie o tzv. Threeme.

8. Žalovaná v rozhodnutí uzavrela, že existuje dôvodné podozrenie, že žalobkyňa komunikovala v živej veci s inými osobami (mimo účastníkov konania a s tretími osobami) a participovala (podľa skutkovej vety uznesenia o vznesení obvinenia) na vypracovaní rozsudkov, alebo podkladov pre ich vydanie, pričom v postavení advokáta ide o hrubé porušenie povinnosti advokáta a advokátskej etiky, ktorá znižuje dôstojnosť advokátskeho stavu a porušuje etické princípy výkonu povolania. Podľa žalovanej už len samotné podozrenie zo spáchania takéhoto konania advokáta znížili dôstojnosť stavu a vnímanie advokátskeho stavu vo vzťahu k verejnosti. Z uvedeného vyplýva, že jedinými skutočnosťami, pre ktoré bolo voči žalobkyňi rozhodnuté o pozastavení výkonu advokácie, je iba samotná skutočnosť, že jej bolo vznesené obvinenie. Takýto názor je plne v rozpore aj s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžo/323/2015 zo dňa 26.10.2016, podľa ktorého bolo súdom zrušené rozhodnutie žalovanej v inej veci o pozastavení výkonu advokácie podľa ust. § 8 ods. 2 písm. b/ zákona o advokácii práve z dôvodu, že rozhodnutie vydané na základe takto formulovaného tvrdenia žalovanej je bez odôvodnenia, je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Žalovaná nemá prijaté žiadne interné kritériá, na základe ktorých by postupovala v týchto rovnakých prípadoch tak, aby nedošlo k ničím nelimitovanej a vecne nepreskúmateľnej svojvôli žalovanej.

9. Žalobkyňa poukázala na rozhodnutie žalovanej voči inému advokátovi D.L., ktorého obvinenie nesúvisí v žiadnom rozsahu s výkonom advokácie, nakoľko tento advokát má vznesené obvinenie za skutky, ktoré sa mali údajne stať v čase, keď táto osoba nebola zapísaná v zozname advokátov, teda v žiadnom rozsahu nesúvisia s výkonom advokácie. Napriek uvedenému voči nemu žalovaná konala rovnako a pozastavila mu výkon advokácie, čím sama žalovaná oslabila až znechovala svoje tvrdenia v žalobou napadnutom rozhodnutí, že vznesenie obvinenia u žalobkyne má priamy súvis s výkonom advokácie. Tiež poukázala aj na rozdielny postup žalovanej vo vzťahu k iným advokátom, ktorí boli medializovaní ako osoby označené svedkom M. (alebo inými svedkami ako L.N.) za osoby zasahujúce do nezávislosti súdu. Ich mená vyplývajú z uznesenia o vznesení obvinenia zo dňa 09.03.2020 (ktorým bolo vznesené obvinenie aj žalobkyňi) a napriek uvedenému žalovaná voči nim nezačala ani disciplinárne konanie (najmä O. N., L. B., N., W. L., R. R.), a tieto osoby podľa posúdenia žalovanej nezasiahli do dôveryhodnosti advokácie v očiach verejnosti. Takýto rozdielny prístup žalovanej svedčí o účelovom postupe voči žalobkyňi, ktorý nie je možné odôvodniť iba tým, že trestný čin, spáchanie ktorého sa kladie žalobkyňi za vinu, súvisí s výkonom advokácie.

10. Žalobkyňa dala do pozornosti, že žalovaná pristúpila k vydaniu rozhodnutia o pozastavení výkonu advokácie žalobkyňi až 4 mesiace po vznesení obvinenia. Nemalo logiku, aby žalobkyňa mohla vykonávať advokáciu 4 mesiace po vznesení obvinenia a bola dostatočne dôveryhodnou osobou počas tejto doby až do vydania medializovaných správ dňa 21.06.2020 pod označením „Komora je ku N. advokátom zhovievavá. Ministerka Kolíková sa bude o prípad zaujímať“. Žalobkyňa žiadala v konaní vykonať dokazovanie v rozsahu: vykonať dopyt na žalovanú, aby oznámila počet advokátov, ktorí mali ku dňu 16.07.2020 vznesené obvinenie orgánom činným v trestnom konaní, za aký trestný čin (prečin, zločin a pod.), či žalovaná rozhodla u týchto advokátov podľa ust. § 8 ods. 2 písm. b/ zákona o advokácii o pozastavení výkonu advokácie týmto advokátom, a ak nerozhodla, z akého dôvodu tak neurobila. Navrhla pripojiť administratívny spis žalovanej a spis z disciplinárneho konania. Uvedený návrh na vykonanie

dôkazu žalobkyňa predložila z dôvodu, že konanie žalovanej považuje za svojvoľné a účelové výlučne k osobe žalobkyne, čo je zrejmé aj zo samotného priebehu zasadnutia predsedníctva žalovanej. Žalovaná konala výlučne na základe mediálnych informácií, ktoré povýšila nad forenzné dôkazy, a tlaku ministerky spravodlivosti, a sama tak porušila základné ústavné princípy práva združovania sa fyzických osôb, a práva vykonávať slobodné povolanie jej členov. Žalobkyňa žiadala, aby správny súd, vydal rozsudok, ktorým zruší žalobou napadnuté rozhodnutie žalovanej zo dňa 16.07.2020 pod číslom 21/8/2020 a súčasne žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania, vo výške 100%.

III.

Vyjadrenie žalovanej

11. Žalovaná doručila súdu dňa 21.12.2020 vyjadrenie k žalobe, v ktorom navrhuje, aby súd žalobu podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol.

12. Žalovaná nepovažovala žalobu za dôvodnú a uviedla, že dňa 30.01.2020 bol na e-mailovú adresu tajomníka žalovanej doručený list, v ktorom advokát JUDr. Tibor Timár a žalobkyňa upovedomujú žalovanú, že bola vykonaná príslušníkmi NAKA PZ prehliadka priestorov sídla advokátskej kancelárie Timar & partners, s.r.o., Šaľa ako aj domová prehliadka u štatutárov advokátov. Následne doručila žalobkyňa e-mailové oznámenie predsedníctvu žalovanej, že dňa 11.03.2020 jej bolo doručené uznesenie prokurátorky UŠP zo dňa 09.03.2020, ktorým jej bolo vznesené obvinenie za skutok právne kvalifikovaný podľa § 342 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, pričom podstata samotného skutku spočíva v tom, že mala napísať sudkyni Okresného súdu Bratislava I rozsudok. Dňa 24.03.2020 žalovaná zaslala žalobkyni výzvu podľa § 28 ods. 3 zákona o advokácii, v ktorej bola požiadaná, aby v súvislosti s jej oznámením o vznesení obvinenia pre úmyselný trestný čin poskytla informáciu o stave konania a či podala v zákonnej lehote sťažnosť, a ak áno, ako bolo o sťažnosti rozhodnuté.

13. Listom zo dňa 08.06.2020 žalovaná žalobkyni zaslala výzvu na vyjadrenie sa v súlade s ust. § 28 ods. 3 zákona o advokácii. V liste žalovaná uviedla, že disponuje s informáciou, že Uznesením Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR č.k. VII/3 Gv 76/19/1000 z 09.03.2020 bolo žalobkyni vznesené obvinenie za zločin zasahovania do nezávislosti súdu. Žalobkyňa žalovaná opakovane požiadala o informáciu, či podala v zákonnej lehote sťažnosť, a ak áno, ako bolo o sťažnosti rozhodnuté. Na list reagovala žalobkyňa odpoveďou na žiadosť zo dňa 08.06.2020, v ktorej oznámila, že voči predmetnému uzneseniu podala riadny opravný prostriedok - sťažnosť, o ktorej rozhodol špeciálny prokurátor dňa 21.05.2020, č.k. VII/3 Gv 76/19/1000-181 tak, že sťažnosť ako nedôvodnú zamietol. Oznámila tiež, že dňa 09.06.2020 podala návrh na postup podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku na zrušenie právoplatných rozhodnutí v prípravnom konaní.

14. Podľa § 30 Organizačného poriadku žalovanej, ktorý nadobudol účinnosť dňom jeho schválenia konferenciou advokátov 10.06.2017, ak predsedníctvo žalovanej rozhoduje o pozastavení výkonu advokácie podľa § 8 ods. 2 a 3 zákona o advokácii, umožní advokátovi osobne alebo písomne sa vyjadriť k dôvodom, pre ktoré rozhoduje o pozastavení výkonu advokácie a o tejto možnosti ho vhodným spôsobom upovedomí. Listom zo dňa 23.06.2020 bola žalobkyňa v súlade s § 30 Organizačného poriadku pozvaná na zasadnutie dňa 16.07.2020, na ktorom predsedníctvo žalovanej rozhodovalo o prípadnom pozastavení výkonu advokácie podľa § 8 ods. 2 písm. b/ zákona o advokácii v súvislosti s trestným stíhaním a skutočnosťou, že špeciálny prokurátor jej sťažnosť voči vznesenému obvineniu zamietol. Žalobkyni bolo v pozvánke na zasadnutie predsedníctva žalovanej tiež uvedené, že k dôvodom rozhodovania sa môže vyjadriť alebo písomným vyjadrením alebo osobne na zasadnutí predsedníctva komory. Bola zároveň požiadaná, aby doručila Uznesenie VII/3 Gv 76/19/1000-181 z 21.05.2020, prípadne ďalšie písomnosti, ktoré považuje za potrebné predložiť, a to najneskôr v lehote 7 dní pred samotným zasadnutím predsedníctva žalovanej. Žalobkyňa fotokópiu uznesenia o zamietnutí sťažnosti voči vznesenému uzneseniu, prípadne iné listinné dôkazy, ktoré by považovala za potrebné predložiť, žalovanej do dňa zasadnutia predsedníctva žalovanej nezaslala. Žalobkyňa sa rokovania dňa 16.07.2020 zúčastnila osobne a doručila návrh na postup podľa § 363 Trestného poriadku zo dňa 10.07.2020. K dôvodom rozhodovania sa vyjadrila ústne.

15. Predsedníctvo žalovanej je orgánom, ktorý podľa § 11 ods. 4 zákona o advokácii vydáva rozhodnutie o pozastavení výkonu advokácie podľa § 8 zákona o advokácii. Predsedníctvo žalovanej

bolo v súlade s § 15 ods. 2 Rokovacieho poriadku, ktorý nadobudol účinnosť dňom jeho schválenia konferenciou advokátov 10.06.2017, dňa 16.07.2020 uznášaniaschopné, ako potvrdzuje výpis z uznesenia z rokovania predsedníctva žalovanej, ktorý žalovaná podľa jej vyjadrenia pripája ako prílohu. Predsedníctvo žalovanej na zasadnutí 16.07.2020 v Bratislave prijalo uznesenie č. 21/8/2020, ktorým dňa 16.07.2020 pozastavilo žalobkyni výkon advokácie podľa § 8 ods. 2 písm. b/ zákona o advokácii. V odôvodnení písomného vyhotovenia uznesenia je podrobne uvedené, ako sa žalobkyňa vyjadrovala na zasadnutí predsedníctva ku skutočnostiam uvedeným v uznesení o vznesení obvinenia, na základe ktorých, ako i vyjadrení žalobkyne k nim, predsedníctvo rozhodovalo. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, ktoré skutkové okolnosti predsedníctvo pred svojim rozhodnutím posudzovalo a ktoré vyhodnotilo, vrátane osobných a majetkových pomerov žalobkyne, s takým záverom, že je dôvodné pozastaviť žalobkyni výkon advokácie do právoplatného rozhodnutia vo veci, tak ako uvádza § 8 ods. 2 písm. b/ zákona o advokácii. S dôvodmi, uvedenými v uznesení predsedníctva žalovanej sa žalovaná stotožnila a odkázala na ne. Podľa názoru žalovanej nie sú dané dôvody na zrušenie napadnutého rozhodnutia uvedené v § 191 ods. 1 písm. a/ až g/ SSP a preto žalobu navrhla podľa § 190 SSP zamietnuť.

IV.

Replika žalobkyne a ďalšie vyjadrenie žalobkyne

16. Replikou žalobkyne doručenou súdu dňa 18.01.2021 žalobkyňa namietla, že vyjadrenie žalovanej nespĺňa zákonné požiadavky na vyjadrenie sa k žalobe, nakoľko v ňom absentujú rozhodné skutkové tvrdenia, a súčasne žalovaná výslovne nepoprela skutkové tvrdenia žaloby, čím sa žalobné tvrdenia považujú za nesporné, a na zmenu skutkových tvrdení, ktoré by žalovaná následne produkovala v konaní, sa už neprihliada. Z obsahu vyjadrenia žalovanej vyplýva, že toto je opisné, čo do časového priebehu jednotlivých úkonov žalovanej voči žalobkyni, avšak žalovaná vykonanie svojich úkonov žiadnym spôsobom nezdôvodnila. Podstatnými skutkovými tvrdeniami uvedenými v žalobe sa žalovaná nezaobrá vobec, a nevyjadruje sa k nim. Rovnako je zřejmé, že administratívny spis žalovanej je neúplný, žalovaná odignorovala listiny, ktoré v čase vydania rozhodnutia žalovanej už boli súčasťou disciplinárneho spisu žalovanej, na ktoré malo byť pri rozhodovaní prihliadané. Rovnako žalovaná nepripojila úplné uznesenie z rokovania predsedníctva žalovanej zo dňa 16.07.2020, ako ani zoznam advokátov, voči ktorým bolo vedené trestné konanie, a ktorým predsedníctvo žalovanej nepozastavilo výkon činnosti podľa ust. § 8 ods. 2 písm. b/ zákona o advokácii, hoci boli žalobkyňou v žalobe požadované ako listiny a dôkazy, ktorých vykonanie je pre vec a rozhodnutie podstatné. Samotné vznesenie obvinenia advokátovi v trestnom konaní, nezakladá zákonný dôvod na vydanie rozhodnutia o pozastavení výkonu činnosti podľa ust. § 8 ods. 2 písm. b/ zákona o advokácii, ktoré je fakultatívne, teda nie je daná zákonná povinnosť pozastaviť výkon advokácie, ako je to pri rozhodnutí podľa ust. § 8 ods. 1 zákona o advokácii. Žalovaná bola povinná svoje rozhodnutie riadne odôvodniť, a nie iba mechanicky a opisne opísať skutkový stav založený iba na samotnom vznesení obvinenia a tým využitím možnosti pozastaviť výkon advokácie. Účelovosť postupu žalovanej voči žalobkyni je daná tým, že prax žalovanej je rozdielna a žalovaná nekoná jednotne vo vzťahu k advokátom, u ktorých rozhoduje o pozastavení ich činnosti podľa ust. § 8 ods. 2 písm. b/ zákona o advokácii.

17. Žalobkyňa trvala na tom, aby žalovaná súdu do konania pojednávania predložila listiny (dôkazy): oznam o počte advokátov, ktorí mali ku dňu 16.07.2020 vznesené obvinenie orgánom činným v trestnom konaní alebo bola na nich už podaná aj obžaloba v súdnom konaní, za aký trestný čin (t.j. právna kvalifikácia podľa Trestného zákona), a najmä, u koľkých z takto trestne stíhaných advokátov žalovaná rozhodla o pozastavení výkonu advokácie podľa ust. § 8 ods. 2 písm. b/ zákona o advokácii z tohto fakultatívneho dôvodu, a kedy nerozhodla o pozastavení, a následne nech žalovaná uvedie ňou prijaté kritériá, pre takéto dva rozdielne postupy podľa ktorých postupuje (ak ich má prijaté a existujú); úplné znenie celého uznesenia predsedníctva žalovanej zo dňa 16.07.2020, vrátane úplnej zápisnice zo zasadnutia predsedníctva žalovanej zo dňa 16.07.2020 tak, aby boli zřejmé rozhodnutia o všetkých advokátoch z uvedeného dňa, o ktorých sa rozhodovalo o možnosti pozastaviť výkon advokácie podľa ust. § 8 ods. 2 písm. b/ zákona o advokácii.

18. Žalobkyňa navrhla v konaní vykonať ako dôkaz výpis z uznesenia žalovanej zo dňa 15.01.2021 týkajúci sa advokáta JUDr. Tomáša Kulaka vo vzťahu k rozhodnutiu podľa ust. § 8 ods. 2 písm. b/ zákona o advokácii.

19. Žalobkyňa ďalej navrhla, aby si súd od príslušného orgánu činného v trestnom konaní vyžiadal a následne pripojil trestný spis vyšetrovateľa vedený pod sp.zn. ČVS:PPZ-325/NKA- ZA2-2019 (pozn. dozorový spis prokurátora je označený ako VII/3 Gv 76/19/1000). Uvedený návrh žalobkyňa predložila z dôvodu, že dozorujúca prokurátorka svojim pokynom v trestnom konaní zakázala obvineným nahliadať do trestného spisu a robiť z neho kópie, a preto nemá žalobkyňa možnosť priamo z trestného spisu predkladať dôkazy v tomto konaní. Žalobkyňa súčasne poukázala na nepreskúmateľnosť žalobou napadnutého rozhodnutia v samotnom právnom vadou postihnutom výroku z dôvodu, že výrok rozhodnutia žalovanej je neúplný a tým neurčitý, nakoľko výrok nie je v súlade s ust. § 8 ods. 2 písm. b/ zákona o advokácii, keď v ňom absentuje skutkové vymedzenie dôvodu pozastavenia výkonu činnosti a doba pozastavenia výkonu činnosti. Výrok rozhodnutia rovnako ako výrok v trestnom konaní, resp. v konaní s charakterom administratívneho trestania (pozastavenie výkonu advokácie bezpochyby spĺňa kritérium takéhoto konania), musí obsahovať definíciu skutku v rozsahu času, miesta, spôsobu spáchania skutku, a na tom základe aj v danom prípade dôvodu, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, nakoľko sa tým zamedzuje tomu, aby bol skutok zameniteľný s iným skutkom.

20. Dňa 27.05.2021 doručila žalobkyňa súdu svoje ďalšie vyjadrenie, v ktorom zaslala súdu do konania prehľad rozhodnutí žalovanej o pozastavení výkonu advokácie podľa ust. § 8 ods. 2 písm. c/ zákona o advokácii, za obdobie od 01.01.2008 do 25.01.2021, z ktorého možno vyvodiť obvyklú prax žalovanej vo veci rozhodovania žalovanej podľa ust. § 8 ods. 2 písm. c/ zákona o advokácii. Žalobkyňa súdu predložila výpisy z uznesení žalovanej, z ktorých podľa žalobkyne vyplývalo, že žalovaná nemá a nikdy nemala jednotné smernice, ktoré by upravovali kritéria rozhodné pre rozhodnutie o pozastavení výkonu činnosti, a dávali tak advokátom jasnú odpoveď, kedy a za akých podmienok žalovaná o pozastavení výkonu činnosti rozhodne, a kedy nie. O to viac je podľa žalobkyne potom nevyhnutné, aby samotné rozhodnutia žalovanej dávali jasnú odpoveď na všetky otázky, boli preskúmateľné a zákonné. Žalobkyňa tiež poukázala na to, že v jej prípade žalovaná rozhodovala tajným hlasovaním, čo je vzhľadom na prax žalovanej ojedinelé. Pred tým a ani potom žalovaná tajne nehlasovala, čo preukazuje prehľadom rozhodnutí žalovanej od 01.01.2018 do 25.01.2021. Nie je možné overiť, kto hlasoval a ako hlasoval, čo vyvoláva pochybnosti o tom, či vôbec žalobou napadnuté uznesenie bolo prijaté, aj čo do formy zákonným spôsobom.

V.

21. Žalovaná podaním zo dňa 09.12.2021 oznámila súdu, že uznesením číslo 49/18/2021 zo dňa 05.11.2021 predsedníctvo žalovanej podľa § 10 zákona o advokácii zrušilo dňom rozhodnutia predsedníctva žalovanej žalobkyňu pozastavenie výkonu advokácie vykonané rozhodnutím č. 21/8/2020 zo 16.07.2020, ktoré napadla žalobkyňa správnu žalobou. Žalovaná pripojila kópiu uznesenia číslo 49/18/2021 zo dňa 05.11.2021 aj s vyznačenou doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti.

VI.

22. Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 1S/208/2020-327 zo dňa 20.01.2022 konanie zastavil a žalobkyňu priznal voči žalovanej právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania. Konanie bolo zastavené podľa § 99 písm. g/ SSP s poukazom na to, že z uznesenia č. 49/18/2021 zo dňa 05.11.2021 predsedníctva žalovanej vyplýva, že došlo k strate účinkov žalobou napadnutého rozhodnutia, čím predmet súdneho prieskumu odpadol, a to bez jeho formálneho zrušenia na základe protestu prokurátora alebo mimoriadneho opravného poriadku. K strate účinkov tak došlo v inom administratívnom konaní, za ktoré sa považuje zrušenie pozastavenia výkonu advokácie podľa druhej vety ust. § 10 zákona o advokácii pri všeobecnej správnej žalobe podanej proti rozhodnutiu žalovanej o pozastavení výkonu advokácie podľa § 8 odsek 2 písm. b/ zákona o advokácii.

23. Proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave o zastavení konania podala žalobkyňa kasačnú sťažnosť, o ktorej rozhodol Najvyšší správny súd SR uznesením sp.zn. 3Svk/27/2022 zo dňa 27.10.2022, ktorým uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/208/2020-327 zo dňa 20.01.2022 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podľa právneho názoru kasačného súdu nemožno zastaviť správny súdny prieskum takého rozhodnutia alebo opatrenia, ktoré už zasiahlo do právnej sféry dotknutých subjektov (zasiahlo do ich subjektívnych práv a povinností, resp. ak tieto práva už boli realizované), i keď počas súdneho prieskumu jeho účinky zanikli. Kasačný súd uviedol, cit: „Je tomu

tak preto, že obsah súdnej ochrany v správnom konaní sa po uplynutí účinkov žalovaného rozhodnutia dostáva do sekundárnej podoby, ktorej podstatou je vytvorenie základu pre prípadný nárok na náhradu škody (obdobne tiež rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 274/2018 zo dňa 13.11.2018, sp. zn. III. ÚS 416/2018 zo dňa 16.01.2019 a iné). Právo na náhradu škody, ktorá vznikla nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej správy, a ktorej uplatnenie je podmienené konštatovaním nezákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy (§ 3 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov), je pritom rovnako základným právom fyzických a právnických osôb (čl. 46 ods. 3 Ústavy). Zastaviť správne súdne konanie s odkazom na § 99 písm. g/ SSP nemožno ani vtedy, ak je na pokračovaní súdneho prieskumu daný verejný záujem explicitne garantovaný/chránený právom, i keď účinky napadnutého rozhodnutia správneho orgánu počas súdneho prieskumu pominuli (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 529/2019 zo dňa 19.01.2021, sp. zn. I. ÚS 380/2019 zo dňa 13.07.2021 a iné)“ (bod 17). S ohľadom na vyššie uvedené sa kasačný súd stotožnil so sťažovateľkou v tom, že rozhodnutie žalovanej, ktorým sťažovateľke pozastavila výkon advokácie, zasiahlo do jej práv, pričom úlohou správneho súdu bolo posúdiť, či išlo o zásah zákonný alebo nezákonný.

24. Po vrátení veci na Krajský súd v Bratislave bola vec ďalej vedená pod sp.zn. 1S/249/2022.

25. Žalobkyňa dňa 27.01.2023 zaslala súdu vyjadrenie a listinné dôkazy a návrh na doplnenie dokazovania. Zdôraznila, že z výpisov rozhodnutí žalovanej o pozastavení výkonu advokácie vyplýva, že nie je možné identifikovať žiadne hraničné kritériá. Poukázala tiež podporne na stanovisko Benátskej komisie v prípade Ukrajiny č. 632/2021 zo dňa 18.10.2021, body 81-85, podľa ktorého o pozastavení výkonu advokácie môže rozhodnúť len disciplinárna komisia advokátskej komory na základe vopred známych kritérií. Žalovaná v prípade žalobkyne nerozhodovala v rámci výkonu disciplinárnej právomoci a ani podľa vopred známych kritérií.

VII.

Právne posúdenie

26. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie podľa ust. § 10, § 13 ods. 1 SSP preskúmal napadnuté rozhodnutie predsedníctva žalovanej ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. O žalobe rozhodol na pojednávaní konanom dňa 30.03.2023.

27. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

28. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

29. V intenciách ustanovenia § 6 ods. 1 SSP súd preskúmava aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 písm. a/ SSP rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. Správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 119 veta prvá SSP).

30. Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy je posudzovať, či orgán verejnej správy vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy je podmienená zákonnosťou postupu tohto orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci

správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia orgánu verejnej správy, či uvedené procesné pochybenie je takou vadou konania, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

31. Podľa § 2 odsek 3 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“) advokátske povolanie je slobodné povolanie, ktoré možno vykonávať len podľa tohto zákona.

32. Podľa § 8 odsek 2 písm. b/ zákona o advokácii, komora môže pozastaviť výkon advokácie tomu proti komu sa začalo trestné stíhanie za trestný čin do právoplatného rozhodnutia vo veci.

33. Podľa § 9 odsek 1 písm. a/ zákona o advokácii počas pozastavenia výkonu advokácie advokát nie je oprávnený poskytovať právne služby podľa tohto zákona.

34. Podľa § 10 zákona o advokácii, komora zapíše advokátovi pozastavenie výkonu advokácie podľa § 8 do zoznamu advokátov. Ak odpadnú dôvody uvedené v ustanovení § 8, komora pozastavenie výkonu advokácie advokátovi bezodkladne zruší a záznam o pozastavení výkonu advokácie vymaže zo zoznamu advokátov.

35. Podľa § 11 odsek 1 zákona o advokácii, proti rozhodnutiu komory o nezapísaní fyzickej osoby do zoznamu advokátov, o vyčiarknutí advokáta zo zoznamu advokátov podľa § 7 ods. 1 písm. b/, d/ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/586/20190101.html>>, f/ až i/ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/586/20190101.html>> a odsekov 2 a 3 a o pozastavení výkonu advokácie podľa § 8 nie je prípustný opravný prostriedok a toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť jeho doručením.

36. Podľa § 11 odsek 2 zákona o advokácii, ak súd zruší rozhodnutie komory o vyčiarknutí advokáta zo zoznamu advokátov, zapíše ho komora do zoznamu advokátov ku dňu právoplatnosti rozhodnutia súdu. Ak súd zruší rozhodnutie komory o pozastavení výkonu advokácie, advokát je oprávnený vykonávať advokáciu odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu.

37. Podľa § 11 odsek 3 zákona o advokácii, ustanovenia odsekov 1 a 2 platia rovnako aj pre usadených euroadvokátov, medzinárodných advokátov, zahraničných advokátov, spoločnosti s ručením obmedzeným, verejné obchodné spoločnosti, združenia, komanditné spoločnosti, organizačné zložky zahraničných združení a pre advokátskych koncipientov.

38. Podľa § 11 odsek 4 zákona o advokácii rozhodnutie podľa odsekov 1 a 2 vydáva predsedníctvo komory a musí obsahovať

- a) označenie orgánu, ktorý rozhodnutie vydal,
- b) označenie fyzickej osoby, o ktorej nezapísaní, pozastavení výkonu advokácie alebo vyčiarknutí zo zoznamu advokátov sa rozhodovalo, s uvedením jej mena, priezviska a dátumu narodenia,
- c) výrok,
- d) odôvodnenie,
- e) miesto vydania rozhodnutia,
- f) dátum vydania rozhodnutia,
- g) podpis štatutárneho orgánu komory,
- h) poučenie o opravnom prostriedku a o možnosti preskúmania rozhodnutia súdom.

39. Podľa § 28 odsek 3 zákona o advokácii, advokát je povinný bezodkladne oznámiť komore všetky skutočnosti, ktoré môžu byť dôvodom na pozastavenie výkonu advokácie alebo na vyčiarknutie zo zoznamu advokátov.

40. Podľa § 71 odsek 1 písm. b/ zákona o advokácii, predsedníctvo komory rozhoduje o všetkých veciach podľa tohto zákona, ak o nich nerozhodujú iné orgány komory.

41. Podľa § 75 odsek 2 zákona o advokácii, podrobnosti o organizácii a činnosti komory, o organizácii a činnosti orgánov komory a kancelárie komory upravuje organizačný poriadok a rokovací poriadok. Podrobnosti o voľbách upravuje volebný poriadok.

42. Podľa § 30 odsek 2 Organizačného poriadku žalovanej schváleného konferenciou advokátov 10.06.2017 (ďalej len „Organizačný poriadok“), ak predsedníctvo komory rozhoduje o vyčiarknutí advokáta podľa § 7 ods. 2 zákona alebo o pozastavení výkonu advokácie podľa § 8 ods. 2 a 3 zákona, umožní advokátovi osobne alebo písomne sa vyjadriť k dôvodom, pre ktoré rozhoduje o jeho vyčiarknutí zo zoznamu vedeného komorou alebo o pozastavení výkonu advokácie. O tejto možnosti ho vhodným spôsobom upovedomí.

43. Podľa § 8 Rokovacieho poriadku žalovanej schváleného konferenciou advokátov 10.06.2017 (ďalej len „Rokovací poriadok“), o priebehu a výsledkoch zasadnutia sa vyhotoví zápisnica, ktorú kancelária komory doručí členom a náhradníkom predsedníctva komory, predsedovi revíznej komisie a členom a náhradníkom revíznej komisie na vedomie. Do zápisnice má právo nazerať každý advokát zapísaný v zoznamoch vedených komorou.

44. Podľa článku 15 odsek 1 Rokovacieho poriadku, členovia predsedníctva komory, revíznej komisie, disciplinárnej komisie a odvolacej disciplinárnej komisie hlasujú na svojich zasadnutiach verejne, ak nerozhodnú, že budú hlasovať tajne.

45. Podľa článku 15 odsek 2 Rokovacieho poriadku, predsedníctvo komory, revízna komisia, disciplinárna komisia a odvolacia disciplinárna komisia sú uznášaniaschopné, ak je prítomná nadpolovičná väčšina členov týchto orgánov. Namiesto neprítomného člena rozhoduje prítomný náhradník, ktorý sa v tom prípade považuje za člena orgánu komory.

46. Podľa článku 15 odsek 3 Rokovacieho poriadku, na platnosť uznesenia predsedníctva komory, revíznej komisie, disciplinárnej komisie a odvolacej disciplinárnej komisie je potrebná nadpolovičná väčšina hlasov prítomných členov.

47. Úlohou správneho súdu bolo preskúmať zákonnosť žalobou napadnutého uznesenia predsedníctva žalovanej číslo 21/8/2020 zo dňa 16.07.2020, ktorým žalovaná pozastavila žalobkyni výkon advokácie podľa § 8 ods. 2 písm. b/ zákona o advokácii.

48. Správny súd pri prieskume zákonnosti napadnutého rozhodnutia z obsahu súdneho a administratívneho spisu ustálil, že v konaní nie je sporné, že žalobkyňa bola dňa 01.01.2008 zapísaná do zoznamu advokátov vedeným žalovanou, a že v čase vydania napadnutého rozhodnutia vykonávala advokáciu prostredníctvom obchodnej spoločnosti Advokátska kancelária TIMAR & partners, s.r.o., so sídlom Štúrova 42, 927 01 Šaľa, IČO: 36 866 296 a bola zapísaná v zozname advokátov žalovanej pod reg. č. 4595.

49. Tiež nie je sporné, že uznesením prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č.k. VII/3 Gv 76/19/1000-57 zo dňa 09.03.2020 bolo žalobkyni vznesené obvinenie za zločin zasahovania do nezávislosti súdu podľa § 342 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona a za zločin zasahovania do nezávislosti súdu podľa § 342 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na skutkovom základe špecifikovanom v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

50. Z dôvodovej správy k ust. § 8 zákona o advokácii vyplýva, že inštitút pozastavenia výkonu advokácie má charakter prechodného opatrenia, lebo ak odpadnú dôvody jeho uloženia, účinky zápisu do zoznamu sa obnovujú.

51. Ustanovenie § 8 ods. 1 zákona o advokácii obsahuje dôvody, pre ktoré žalovaná obligatórne pozastaví výkon advokácie každému, o kom sa dozvedela, že takýto dôvod nastal. Naproti tomu § 8 v odseku 2 zákona o advokácii vymenúva fakultatívne dôvody na pozastavenie výkonu advokácie, ktoré sú menej vážnymi dôvodmi na odôvodnenie pozastavenia výkonu advokácie ako dôvody uvedené v § 8 odseku 1 zákona o advokácii. Fakultatívnosť dôvodov pozastavenia výkonu advokácie v odseku 2 súvisí so skutočnosťou, že okolnosti, ktoré ich zakladajú, nie sú priamo v rozpore s výkonom advokácie, ale ich posúdením môže predsedníctvo žalovanej uviesť, že výkon advokácie je objektívne nemožný [písm. a/] alebo ohrozujú dobré meno advokácie a advokátskeho povolania [písm. b/] alebo sú dôsledkom nerešpektovania právoplatného disciplinárneho rozhodnutia žalovanej. Vzhľadom na to,

že ide o fakultatívne dôvody pozastavenia výkonu advokácie, tak nie každé začaté trestné stíhanie proti advokátovi musí mať za následok pozastavenie výkonu jeho činnosti. Z tohto dôvodu má žalovaná povinnosť náležite odôvodniť dôvodnosť a nutnosť pozastavenia výkonu advokácie (T., J., N., P., N., P. a kol. Zákon o advokácii Komentár. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2013, 768 s.)

52. Správny súd pri prieskume napadnutého rozhodnutia sa ako prvou otázkou zaoberal tým, či predsedníctvo žalovanej splnilo povinnosť rozhodnutie o pozastavení výkonu advokácie žalobkyni náležite odôvodniť a týmto odôvodnením riadne preukázať nutnosť pozastavenia výkonu advokácie. Z uvedeného dôvodu bolo úlohou správneho súdu preskúmať, či napadnuté rozhodnutie obsahuje riadnu štruktúrovanú správnu úvahu, ktorá poskytuje žalobkyni a správne mu súdu odpovede na to, aké konkrétne dôkazy vzala žalovaná za základ svojho rozhodnutia pri zistení skutkového stavu, aké kritériá týkajúce sa žalobkyne, posudzovaného skutku a stavu trestného konania vzala žalovaná do úvahy pri svojom rozhodovaní, ako aj to, prečo na uvedené kritériá prihliadla. V prípade nevykonania navrhnutého dôkazu resp. neprihliadnutia na kritérium správny súd zisťoval, či bol takýto postup žalovanej riadne odôvodnený.

53. Nemenej dôležitou úlohou správneho súdu bolo zaoberať sa pri prieskume zákonnosti napadnutého rozhodnutia aj tým, či kritériá, ktorých posudzovaním sa žalovaná zaoberala pri rozhodovaní o pozastavení výkonu advokácie žalobkyne boli predvídateľné a známe tak, aby poskytli žalobkyni (a všetkým advokátom) právnu istotu ohľadom smeru a rozsahu správnej úvahy žalovanej realizovanej na podklade predvídanom v ust. § 8 ods. 2 písm. b/ zákona o advokácii. Len preskúmateľnou správnu úvahou žalovanej môže dôjsť k naplneniu požiadavky legitímnych očakávaní ohľadom rozhodovacej činnosti žalovanej.

54. Podľa správneho súdu je nevyhnutné, aby správna úvaha poskytla tomu, ktorého právne postavenie je výsledkom realizácie správnej úvahy dotknuté, dostatok dôvodov a preukaznú argumentáciu, ktorá musí byť výsledkom zrozumiteľnej rozhodovacej a analytickej činnosti žalovanej. Uvedené je kruciálnym predpokladom na vylúčenie svojvôle pri realizácii rozhodovacej činnosti žalovanej, ktorá svojim rozhodnutím zasiahne do výkonu povolania advokáta zásadným spôsobom.

55. Aj keď je rozhodnutie žalovanej o pozastavení výkonu advokácie dočasné, dĺžku trvania pozastavenia výkonu advokácie nevie advokát predvídať, čím sa dostáva do stavu právnej neistoty. Pritom nie je vylúčené, že rozhodnutie žalovanej o pozastavení výkonu advokácie zasiahne do sféry subjektívnych práv advokáta nielen v dočasnom období, kedy má výkon advokácie pozastavený, ale jeho následky budú trvať aj po zrušení tohto pozastavenia, a to z dôvodu, že výkon advokácie je úzko spätý s osobitným vzťahom založeným na dôvere klienta k advokátovi. Dôvera klienta k advokátovi je subjektívna kategória a neobnovuje sa automaticky spolu so zrušením rozhodnutia o pozastavení výkonu advokácie. Z uvedených dôvodov je povinnosťou žalovanej starostlivo zvážiť, či k využitiu fakultatívneho inštitútu pozastavenia výkonu advokácie pristúpi.

56. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že fakultatívnosť dôvodov ustanovených § 8 ods. 2 zákona o advokácii umožňuje predsedníctvu žalovanej posúdiť a prijať takéto rozhodnutie, ak vzhľadom na okolnosti a charakter skutočností zistených orgánmi činnými v trestnom konaní tieto odôvodňujú záver, že konanie advokáta ohrozuje dobré meno advokácie a advokátskeho povolania. Ak predsedníctvo pristúpi k pozastaveniu výkonu advokácie, spravidla sa jedná o prechodné opatrenie, ktoré sa uplatní v prípadoch, kedy prebieha iné konanie, ktoré by mohlo viesť k strate niektorého z predpokladov potrebných na výkon advokácie. Žalovaná tiež uviedla, že pri rozhodovaní o tom, či žalobkyni pozastaví výkon advokácie primárne posudzovala, či ide o skutok, ktorý súvisí s výkonom advokácie a či trestné stíhanie advokáta môže znižovať dôstojnosť advokátskeho stavu alebo dobrého mena advokáta/ advokácie.

57. Pri identifikovaní obsahu správnej úvahy v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správny súd poukazuje na to, že predsedníctvo žalovanej pri rozhodovaní o pozastavení výkonu advokácie deklarovalo prihliadanie na osobné a majetkové pomery advokáta, správanie a postoj obvineného advokáta k vlastnému obvineniu, druh trestného činu, zavinenie, štádium trestného konania, vecné dôkazy zabezpečené orgánmi činnými v trestnom konaní, prípadne charakter a dôveryhodnosť svedkov.

58. V nadväznosti na samotnú žalovanou deklarovajú povinnosť prihladania na osobné a majetkové pomery žalobkyne a okolnosti trestného konania správny súd z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia zisťoval, ako sa táto deklarovaná povinnosť pretavila do praxe, a teda ako reálne a fakticky pomery žalobkyne a okolnosti týkajúce sa trestného konania vzalo predsedníctvo žalovanej do úvahy pri svojom rozhodovaní. K rozsahu prihladania na subjektívne pomery týkajúce sa žalobkyne žalovaná v napadnutom rozhodnutí uviedla, cit: „K osobným a majetkovým pomerom Mgr. S. G. W. uviedla, že je vydatá a má tri maloleté deti. Advokácia tvorí dominantný zdroj jej príjmu, zamestnáva jedného advokátskeho koncipienta a v advokátskej kancelárii kde pôsobí je partnerom jej manžel, ktorý advokáciu reálne nevykonáva. Záverom skonštatovala, že trvá na tom, aby jej predsedníctvo komory nepozastavilo výkon advokácie. Predsedníctvo komory nahliadnutím do zoznamu obchodných spoločností poskytujúcich právne služby konštatovalo, že obchodná spoločnosť Advokátska kancelária TIMAR & partners, s.r.o., má aktuálne dvoch konateľov, pričom druhým konateľom spoločnosti je advokát JUDr. Tibor Timár, ktorý ku dňu zasadnutia predsedníctva komory nemá pozastavený výkon advokácie, je oprávnený poskytovať právne služby v mene obchodnej spoločnosti.“

59. Žalovaná uviedla, že rozhodnutie o pozastavení výkonu advokácie je fakultatívnym rozhodnutím a je na starostlivom zvážení predsedníctva žalovanej, či takémuto návrhu vyhovie, nakoľko pozitívne rozhodnutie má za následok dočasnú stratu oprávnenia na poskytovanie právnych služieb za odmenu. Do rozporu sa dostávajú dva záujmy, na jednej strane zásada prezumpcie neviny a na druhej strane ustanovenie § 8 ods. 2 zákona o advokácii, ktoré priznáva predsedníctvu žalovanej možnosť rozhodnúť o tom, že advokát nesmie dočasne poskytovať právne služby vzhľadom na podozrenia z protiprávneho konania, ktoré je závažnejšieho charakteru. Závažnosť konania je určená zákonom o advokácii, ktorý v prípade uznania viny ukladá žalovanej povinnosť obvineného advokáta vyčiarknuť zo zoznamu advokátov vedeného žalovanou (§ 7 ods. 1 písm. d/) v spojení s § 7 ods. 2 zákona o advokácii).

60. Správny súd v súvislosti s prejednávanou vecou poukazuje na právne závery vyslovené Najvyšším súdom SR v rozsudku zo dňa 26.10.2016, sp.zn. 10Sžo/323/2015, podľa ktorého cit. „rozhodnutie Slovenskej advokátskej komory o pozastavení výkonu činnosti advokátskeho koncipienta podľa § 8 ods. 2 písm. b/ zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov odôvodnené iba strohou rekapituláciou skutkových zistení a citáciou ustanovení zákona, na základe ktorých rozhodla, bez uvedenia bližších dôvodov, ktoré ju viedli k záveru o dôvodnosti a nutnosti pozastavenia výkonu činnosti advokátskeho koncipienta, je nepreskúmateľné. Pokiaľ z dôvodov rozhodnutia Slovenskej advokátskej komory nevyplýva, čo ju viedlo k rozhodnutiu o pozastavení výkonu činnosti advokátskeho koncipienta, keď nie je zrejmé, či vôbec existovali kritériá, ktoré posudzovala pri úvahe o využití tohto oprávnenia a akým spôsobom ich vyhodnotila, ako vyhodnotila dotknutú osobu, povahu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a ako sa vysporiadala s jeho obhajobou, potom je takéto rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.“

61. Správny súd uvádza, že pre vylúčenie svojvôle, ale aj arbitrárnosti rozhodovania vo veciach pozastavenia výkonu advokácie s poukazom na fakultatívnosť tohto oprávnenia je potrebné posúdenie jedinečných okolností každého takéhoto prípadu, či už z pohľadu posúdenia osoby advokáta, povahy a závažnosti skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie, ale aj z pohľadu presvedčivosti argumentov jeho obrany voči úmyslu žalovanej pozastaviť mu výkon jeho činnosti (analogicky odôvodnenie rozsudku NS SR sp. zn. 10Sžo/323/2015).

62. Podľa § 8 ods. 2 písm. b/ zákona o advokácii malo predsedníctvo žalovanej oprávnenie pozastaviť výkon advokácie žalobkyne na základe toho, že sa voči žalobkyne začalo trestné stíhanie za trestný čin, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci. Správny súd však zdôrazňuje, že len skutočnosť, že sa začalo trestné stíhanie voči žalobkyne nie je sama o sebe, bez ďalšieho, dôvodom na vydanie uznesenia o pozastavení výkonu advokácie. Keby tomu tak bolo, samotná skutočnosť spočívajúca vo vydaní uznesenia o začatí trestného stíhania by obligatórne spôsobila povinnosť žalovanej pozastaviť výkon advokácie, a teda žalovaná by v takom prípade nerealizovala žiadnu správnu úvahu, v rámci ktorej by okrem uznesenia o začatí trestného stíhania prihladla aj iné skutočnosti súvisiace s osobou advokáta. Právna úprava § 8 zákona o advokácii však so začatím trestného stíhania advokáta za trestný čin nespája obligatórnu povinnosť žalovanej pozastaviť výkon advokácie, keďže tento dôvod nie je uvedený v § 8 odsek 1 zákona o advokácii.

63. Správny súd po oboznámení sa s odôvodnením napadnutého uznesenia o pozastavení výkonu advokácie zistil, že žalovaná sa v napadnutom uznesení žiadnym spôsobom nevysporiadala s profesijnou minulosťou žalobkyne, či bola v minulosti disciplinárne alebo trestne stíhaná (ak áno, tak za čo a s akým výsledkom), a ani s vecnými dôkazmi v trestnom konaní, prípadne s charakterom a dôveryhodnosťou svedkov v trestnom konaní. Správny súd preto v tejto súvislosti vyhodnotil deklarovanie žalovanej o prihladaní na osobné a majetkové pomery žalobkyne pred vydaním napadnutého rozhodnutia za formálne vyhlásenie, ktoré však žalovaná nerealizovala, keďže pomery žalobkyne skúmala len vo veľmi obmedzenom rozsahu.

64. Žalovaná sa pri skúmaní osobných pomerov žalobkyne obmedzila len na konštatovanie, že je vydatá, má tri deti, že advokácia tvorí dominantnú časť jej príjmu a obchodná spoločnosť, prostredníctvom ktorej vykonáva advokáciu, má dvoch konateľov, pričom druhý konateľ - manžel žalobkyne, nemá pozastavený výkon advokácie a je oprávnený poskytovať právne služby v mene tejto spoločnosti. Takto vymedzená správna úvaha ohľadom zistenia a zohľadnenia osobných pomerov žalobkyne nie je podľa názoru správneho súdu dostačujúca.

65. Žalovaná v napadnutom rozhodnutí dôvodila aj tým, že na pozastavenie výkonu advokácie stačí, že proti advokátovi sa začalo trestné stíhanie za trestný čin. Podľa žalovanej nie je povinnosťou žalovanej skúmať, či bola advokátovi v tomto konaní vina preukázaná (KS Prešov, sp.zn. 3S/31/2009). S takýmto zjednodušeným výkladom významu správnej úvahy pri rozhodovaní o pozastavení výkonu advokácie nemôže správny súd súhlasiť. Aj sama žalovaná v napadnutom rozhodnutí uviedla, že rozhodnutie o pozastavení výkonu advokácie je fakultatívnym rozhodnutím a je na starostlivom zvážení predsedníctva žalovanej, či takémuto návrhu vyhovie, nakoľko pozitívne rozhodnutie má za následok dočasnú stratu oprávnenia na poskytovanie právnych služieb za odmenu. Preto bolo povinnosťou žalovanej uviesť v napadnutom rozhodnutí zrozumiteľnú správnu úvahu stojacu na identifikovateľných dôvodoch, ktorá by poskytovala žalobkyňu a správne mu súdu preskúmateľný substrát, čo sa nestalo.

66. K rozsahu vykonaných dôkazov žalovaná v napadnutom rozhodnutí uviedla, že predsedníctvo sa oboznámilo s uznesením o vznesení obvinenia. Napriek výzve, žalovaná ku dňu zasadnutia nevidovala doručenie fotokópie uznesenia o zamietnutí sťažnosti voči vznesenému uzneseniu, prípadne iné listinné dôkazy, ktoré by považoval advokát za potrebné predložiť. Na zasadnutí predsedníctva žalovanej bolo žalobkyňou krátkou cestou založená do spisu fotokópia dokumentu označeného ako „Návrh na zrušenie právoplatných rozhodnutí v prípravnom konaní v trestnej veci vedenej na Úrade špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR pod sp. zn. VII/3 Gv 76/19/1000“ z 08.06.2020. Vzhľadom na skutočnosť, že táto listina bola založená do spisu priamo na zasadnutí predsedníctva, členovia predsedníctva sa s ňou nemohli včas a riadne oboznámiť, z uvedeného dôvodu nebola braná na zreteľ.

67. Správny súd zistil, že žalovaná k sumarizácii dôkazov a ich vyhodnoteniu v napadnutom rozhodnutí zhrnula, že po vyhodnotení všetkých dostupných informácií má predsedníctvo žalovanej za to, že existuje dôvodné podozrenie, že žalobkyňa ako advokátka komunikovala v živej veci s inými osobami (mimo účastníkov konania a s tretími osobami) a participovala (podľa skutkovej vety uznesenia o vznesení obvinenia „vypracovala“) na vypracovaní rozsudkov alebo podkladov slúžiacich na ich vydanie. V postavení advokáta ide podľa žalovanej o hrubé porušenie povinnosti advokáta a advokátskej etiky, ktoré znižuje dôstojnosť advokátskeho stavu a porušuje etické princípy výkonu povolania. Podľa žalovanej je nesporné, že už len podozrenie zo spáchania takéhoto konania advokáta znížilo dôstojnosť advokátskeho stavu a vnímanie advokátskeho stavu vo vzťahu k verejnosti.

68. Správny súd v súvislosti s vymedzením okruhu dôkazov vykonaných žalovanou vytýka napadnutému rozhodnutiu, že žalovaná síce v napadnutom rozhodnutí uvádza, že vyhodnotila všetky dostupné informácie, na základe ktorých má za to, že existuje dôvodné podozrenie, že žalobkyňa ako advokátka komunikovala v živej veci s inými osobami a participovala na vypracovaní rozsudkov alebo podkladov na ich vydanie, avšak žalovaná žiadnym spôsobom neuviedla, aké presne dostupné informácie vyhodnotila. Odkaz žalovanej na vyhodnotenie všetkých dostupných informácií je vágny a abstraktný a neposkytuje ani žalobkyňu, ani správne mu súdu odpoveď na otázku, o aké konkrétne informácie sa žalovaná opierala, a teda rozhodnutie neobsahuje identifikáciu dôkazov, o ktoré žalovaná opiera svoje rozhodnutie.

69. Správny súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že jeho súčasťou je odpoveď žalobkyne adresovaná žalovanej ako odpoveď na žiadosť zo dňa 08.06.2020, z ktorej obsahu vyplýva, že žalobkyňa

oznamuje žalovanej skutočnosť, že dňa 09.06.2020 podala návrh na postup podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku. Žalobkyňa uviedla, že v prípade potreby doplnenia správy alebo poskytnutia dodatočných informácií ju má žalovaná kontaktovať, pričom uviedla aj mobilné telefónne čísla. Z obsahu administratívneho spisu nevyplýva, že by žalovaná následne požadovala od žalobkyne dodatočné informácie.

70. V pozvánke na zasadnutie predsedníctva žalovanej zo dňa 23.06.2020 žalovaná žalobkyňu oznamuje cit.: „Prineste si so sebou všetky písomnosti, ktoré sa na vec vzťahujú, aby sa členovia predsedníctva komory mohli s týmto materiálom riadne oboznámiť.“

71. Ohľadom rozhodnutia žalovanej o nevykonaní dôkazu oboznámením sa s obsahom listiny označenej ako Návrh na zrušenie právoplatných rozhodnutí v prípravnom konaní v trestnej veci vedenej na Úrade špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR pod sp.zn. VII/3 Gv 76/19/1000 z 08.06.2020 z dôvodu, že ako uviedla žalovaná „listina bola založená do spisu priamo na zasadnutí predsedníctva komory“ správny súd uvádza, že takáto úvaha nie je riadne odôvodnená. Predsedníctvu žalovanej nič nebránilo zasadnutie prerušiť za účelom oboznámenia sa s obsahom listiny, ktorá mohla poskytnúť žalovanej viac informácií ohľadom stavu trestného konania a pomerov žalobkyne. Navyše takýto postup žalovanej je v priamom rozpore s obsahom pozvánky na zasadnutie predsedníctva žalovanej zo dňa 23.06.2020, v ktorej sama žalovaná pripustila, aby žalobkyňa priamo na zasadnutí prezentovala dôkazy na podporu svojej argumentácie.

72. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia predstavuje takú vadu, ktorá bráni správne mu súdu napadnuté rozhodnutie preskúmať. Zjednodušene povedané, nepreskúmateľné je také rozhodnutie, pokiaľ z neho nemožno zistiť, ako bolo rozhodnuté, o čom bolo rozhodnuté či prečo bolo rozhodnuté práve tak. Nezrozumiteľnosť napadnutého rozhodnutia znamená aj nezrozumiteľnosť jazykovú či logickú, keď napríklad z rozhodnutia nie je zrejmé, či a aké dôkazy orgán verejnej správy vykonal. Za nedostatočne odôvodnené sa považuje rozhodnutie, ak z jeho obsahu nie je zrejmé, aké úvahy viedli orgán verejnej správy pri vyhodnotení dokazovania, pri právnom posúdení veci atď. Nedostatok dôvodov znamená jednak absolútny nedostatok odôvodnenia, ale i to, že rozhodnutie neobsahuje skutočnosti, ktoré viedli orgán verejnej správy k rozhodnutiu. Nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov je zásadne založená na nedostatku dôvodov skutkových, nie na čiastkových nedostatkoch odôvodnenia rozhodnutia. Musí pritom ísť o vady skutkových zistení, o ktoré boli opreté rozhodovacie dôvody. Pôjde najmä o rozhodovacie dôvody o skutočnostiach v konaní nezisťovaných, prípadne zistené v rozpore so zákonom, alebo prípady, keď nie je zrejmé, či vôbec nejaké dôkazy boli v konaní vykonané.

73. Správny súd konštatuje, že pokiaľ by bolo úmyslom zákonodarcu, aby začatie trestného stíhania proti advokátovi bolo obligatórnym dôvodom na pozastavenie výkonu advokácie, takáto vôľa zákonodarcu by sa premietla do zákona o advokácii. Právna úprava však umožňuje žalovanej na základe správnej úvahy zvážiť, či k pozastaveniu výkonu advokácie pristúpi. Takáto správna úvaha nesmie vykazovať znaky svojvôle a musí byť preskúmateľná. Parameter preskúmateľnosti však správna úvaha žalovanej nespĺňa. Správna úvaha žalovanej nie je založená na dostatočnom sa vysporiadaní s dôvodmi, na základe ktorých bolo napadnuté rozhodnutie vydané.

74. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovanej nie je známe, aké konkrétne dôkazy žalovaná vykonala, a ani vyhodnotenie osobných a majetkových pomerov žalobkyne a vecných dôkazov či dôveryhodnosti svedkov v trestnom konaní.

75. Správny súd preto prisvedčil žalobnej námietke, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné, a že žalovaná správnu úvahu dostatočne neodôvodnila.

76. Pre úplnosť správny súd poznamenáva, že samotný výrok napadnutého rozhodnutia žalovanej neobsahuje informáciu o konkrétnom trestnom konaní tak, aby nebolo zameniteľné s iným trestným konaním, a neobsahuje ani údaj o tom, že napadnuté rozhodnutie sa vydáva do právoplatného rozhodnutia v konkrétnej trestnej veci identifikovanej spisovou značkou, a to v súlade s § 8 ods. 2 písm. b/ zákona o advokácii.

77. Správny súd v súvislosti s prejednávanou vecou aj s poukazom na vyššie citovaný rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 10Sžo/323/2015 prišiel k záveru, že žalovaná síce tvrdila, že pre

rozhodovanie o pozastavení výkonu advokácie sú prijaté kritériá, podľa ktorých postupuje, avšak toto tvrdenie nebolo v konaní preukázané.

78. Správny súd uvádza, že pokiaľ v roku 2016 Najvyšší súd SR (rozsudok sp.zn. 10Sžo/323/2015) zvýraznil potrebu existencie kritérií žalovanej pre postup podľa § 8 ods. 2 písm. b/ zákona o advokácii, bolo povinnosťou žalovanej takéto kritériá v čase vydania napadnutého rozhodnutia (4 roky po vyslovení právneho názoru najvyššieho súdu) definovať spôsobom a vo forme, ktorá by zaručovala ich všeobecnú aplikáciu a preukazovala dodržiavanie povinnosti žalovanej ich bezvýhradného akceptovania pri realizácii správnej úvahy.

79. Správny súd nad rámec vyššie uvedeného dodáva, že vzhľadom na ústnosť konania pred predsedníctvom žalovanej je nevyhnutné obsah ústnych prejavov zaznamenať v zápisnici spolu s výsledkami hlasovania členov predsedníctva, aby mohol byť riadne identifikovaný zistený skutkový stav, ktorý tvorí podklad pre následné právne posúdenie. Žalovaná však napriek tomu, že vo svojom vyjadrení zo dňa 21.12.2020 deklarovala, že prikladá dôkaz preukazujúci uznášaniaschopnosť predsedníctva žalovanej ako aj priebeh ústneho zasadnutia, tieto súdu predložené neboli a nie sú ani súčasťou administratívneho spisu.

80. Správny súd poukazuje na to, že obsahom administratívneho spisu predloženého žalovanou sú nasledovné listiny: e-mailový oznam advokátskej kancelárie žalobkyne o vykonaní prehliadky advokátskej kancelárie žalobkyne z 30.01.2020, e-mailový oznam žalobkyne o prevzatí uznesenia o vznesení obvinenia a obmedzení osobnej slobody (bez dátumu), uznesenie Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry č.k. VII/3Gv76/19/1000-57 z 09.03.2020, výzva žalovanej žalobkyni z 24.03.2020, opätovná výzva žalovanej žalobkyni z 08.06.2020, odpoveď žalobkyne na výzvu z 08.06.2020, pozvánka na zasadnutie predsedníctva žalovanej z 23.06.2020 s doručenkou, návrh žalobkyne na postup podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku z 08.06.2020, napadnuté uznesenie z 16.07.2020, oznámenie o pozastavení výkonu advokácie z 14.08.2020 s doručenkou, a výpis z uznesenia z rokovania predsedníctva žalovanej z 16.07.2020.

81. Aj samotná žalovaná vo svojom vyjadrení potvrdila, že v pozvánke na zasadnutie predsedníctva žalovanej bolo uvedené, že žalobkyňa sa môže k dôvodom rozhodovania vyjadriť osobne ústne na zasadnutí predsedníctva žalovanej, čo aj žalobkyňa urobila. Správnemu súdu však obsah prednesu žalobkyne z administratívneho spisu nie je známy, keďže priebeh zasadnutia nie je zachytený v žiadnej z listín nachádzajúcich sa v administratívnom spise.

82. Záverom správny súd uvádza, že nepovažoval za nevyhnutné na rozhodnutie vo veci vykonať dokazovania navrhované žalobkyňou, a preto k dokazovaniu nepristúpil (§ 119, § 120 SSP).

83. Správny súd vzhľadom na vyššie uvedené s poukazom na § 191 ods. 1 písm. d/ SSP napadnuté rozhodnutie predsedníctva žalovanej zrušil pre nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie.

84. Právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný. Ak orgán verejnej správy v ďalšom konaní nepostupoval v súlade s právnym názorom správneho súdu a správny súd opätovne zrušil rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy z tých istých dôvodov, môže správny súd i bez návrhu v zrušujúcom rozsudku uložiť orgánu verejnej správy pokutu (§ 191 ods. 6 SSP).

85. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP a v konaní úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, vrátane trov kasačného konania v zmysle uznesenia Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 3Svk/27/2022 zo dňa 27.10.2022, bod 27. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

86. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote 1 mesiaca od jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave (§ 443 ods. 1 SSP). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a/ má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b/ ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/; c/ je žalovaným Centrum právnej pomoci.